

XLV.

E r k l æ r i n g

til

eneste Behandling af Forslag til Lov om Islands Finantsvæsen.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 20de Februar 1869.)

Det af Folkethinget til Landstinget oversendte Forslag til Lov om Islands Finantsvæsen er af sidstnævnte Thing vedtaget i en temmelig omarbejdet Skikkelse. De ved Behandlingen i Landstinget vedtagne Ændringer gaae i en dobbelt Retning. De vedrøre dels Storrelsen af det Bidrag, som af den almindelige danske Statskasse skal ydes til Islands særlige Finantsvæsen, naar dette udsøndres af sin hidtilværende Forbindelse med Danmarks Finantser, dels den fremtidige statsretlige Stilling, som Island vil komme til at indtage i Riget.

Ved Lovforslagets 3die Behandling i Folkethinget vedtoges det at tilstaae Island et Bidrag af 60,000 Rb. aarlig i 12 Aar, hvorefter det skulde nedsettes med 1,000 Rb. aarlig i 48 Aar, saa at Bidraget paa denne Maade efterhaanden nedbragtes til 12,000 Rb. aarlig. Landstinget har derimod vedtaget et Bidrag af 15,000 Rb. aarlig og et overordentligt Tilskud af 30,000 Rb. aarlig i 10 Aar, der i de paafølgende 20 Aar nedsettes med 1,500 Rb. aarlig, hvorefter det overordentlige Tilskud aldeles ophører.

Ved Behandlingen i Udvalget om dette Punkt viste der sig strax ikke liden Uoverensstemmelse mellem Udvalgets Medlemmer, idet Nogle vel vare tilbøjelige til at indrømme et større overordentligt Tilskud, men derimod modsatte sig en Forhøjelse af det mere faste Bidrag, medens omvendt Andre vilde blive

staaende ved det overordentlige Tilskud, men ansaae det nødvendigt at forsøge det faste Bidrag. Ikke desto mindre lykkedes det dog ikke alene at forene de modsidende Anskuelser i Udvalget, men ogsaa at vinde Ministerens Tilslutning til et Forslag om et Bidrag af 30,000 Rb. aarlig og et overordentligt Tilskud af 20,000 Rb. aarlig i 10 Aar, der derefter nedsettes med 1,000 Rb. aarlig i 20 Aar, saa at det aldeles bortfalder efter Udløbet af 30 Aar. Man kunde saameget bedre indgaae herpaa, som det i alt Væsentligt netop er det samme Tilskud, der oprindeligt blev foreslaaet af Udvalgets Fleertal ved Sagens 2den Behandling i Folkethinget.

Med Hensyn til Sagens statsretlige Side vil det erindres, at den oprindelige Meningsforskjel mellem Udvalgets Medlemmer ikke angik den Stilling, som Island indtager eller fremtidig skal indtage i Riget, men derimod Hensigtsmæssigheden af at indsette Bestemmelser herom i Loven, naar Regjeringen, der forøvrigt om Realiteten var enig med Udvalget, ansaae det ønskeligt for Sagens videre Fremme, at man undlod Saadant. Efterat imidlertid saavel Folkething som Landsting have sluttet sig til den Anskuelse, at Hovedtrækkene af Islands fremtidige statsretlige Stilling bør optages i Loven, have de Medlemmer af Udvalget, for hvem dette ikke har staaet som absolut nødvendigt, ikke kunnet finde Anledning til at gjenoptage Striden herom. Som Følge